

ПРОТОКОЛ

№ 197

гр. Варна, 15.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело № 20233000500364 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:46 часа се явиха:

При спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1, изр. II-ро ГПК

~~~~~  
Въззивникът **Прокуратурата на Република България**, редовно призована, явява се **прокурор** от Апелативна прокуратура - Варна **Пл. К.**.

Въззиваемият **Т. М. В.**, редовно призован, не се явява, представлява се от **адвокат Д. Й.**, редовно упълномощен и приет от първата инстанция.

~~~~~  
ПРОКУРОР К.: Няма пречки, да се даде ход.

АДВ. Й.: Моля, да се даде ход.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ИЗВЪРШВА ДОКЛАД, съобразно определение № 487/26.09.2023 г.:

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по въззивна жалба на Прокуратурата на Република България против решение №

532/27.04.2023 г., постановено по гр.д. № 852/2023 г. по описа на Варненския окръжен съд, В ЧАСТТА, с която Прокуратурата е осъдена да заплати на Т. М. В.: - сумата от 20000 лева обезщетение за причинени нематериални вреди вследствие на повдигнато му обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с присъда №11/30.10.2020г. постановена по ВНОХД №281/2020г. по описа на Апелативен съд Варна, потвърдена с решение №40/13.05.2021г. постановено по касационно наказателно дело № 99/2021г. на ВКС, ведно със законната лихва от 13.05.2021г. до окончателно изплащане на задължението; - сумата от 4000 лева обезщетение за причинени имуществени вреди под формата на заплатено адвокатско възнаграждение по наказателно производство в досъдебна и съдебна фаза, образувано вследствие на повдигнато му обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с присъда №11/30.10.2020г. постановена по ВНОХД №281/2020г. по описа на Апелативен съд Варна, потвърдена с решение №40/13.05.2021г. постановено по касационно наказателно дело № 99/2021г. на ВКС, ведно със законната лихва от 13.05.2021г. до окончателно изплащане на задължението, на осн. чл.2, т.3 ЗОДОВ; - сумата от 11021,46 лева обезщетение за причинени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи от неполучено възнаграждение за труд по служебно правоотношение като п., за периода на отстраняване от работа 28.06.2019г. до 22.02.2020г. вследствие на повдигнато му обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с присъда №11/30.10.2020г. постановена по ВНОХД №281/2020г. по описа на Апелативен съд Варна, потвърдена с решение №40/13.05.2021г. постановено по касационно наказателно дело № 99/2021г. на ВКС, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда – 02.02.2020г. до окончателно изплащане на задължението, на осн. чл.2, т.3 ЗОДОВ; - сумата от 335,48 лева - лихва за периода 04.02.2020г. - 15.04.2020г., сумата от 409,31 лева - присъдени разноси в полза на вискателите, както и сумата от 831,46 лева - такси и разноси съгласно Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ, заплатени по изпълнително дело № 20208830400177 по описа на частен съдебен изпълнител П. Ив. с район на действие ВОС, образувано въз основа на изпълнителен лист от 06.02.2020г. издаден по ч.гр. дело № 1432/2020г. на Варненски районен съд, вследствие на повдигнато обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с присъда №11/30.10.2020г. постановена по ВНОХД №281/2020г. по описа на Апелативен съд Варна, потвърдена с решение №40/13.05.2021г. постановено по касационно наказателно дело № 99/2021г. на ВКС, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда – 02.02.2020г. до окончателно изплащане на задължението, на осн. чл.2, т.3 ЗОДОВ; - сумата от 204,77 лева съдебно – деловодни разноси, на осн. чл. 78, ал.1 ГПК; както и в В ЧАСТТА с която Прокуратурата е осъдена да заплати на адвокат Д. П. Й. от Адвокатска колегия - Варна, сумата от 3047,30 лева, определено от съда възнаграждение за процесуално представителство в

производството по гр. дело № 852/2022г. по описа на ВОС осъществено по отношение на ищеца Т. М. В., на осн. чл. 38, ал.1, т.3 ЗА.

Прокуратурата е навела оплаквания за неправилност на решението на окръжния съд в обжалваната му осъдителна част, като постановено в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон и поради необоснованост, като е молила за отмяната му в тази част и отхвърляне на исковете изцяло, а по отношение на обезщетението за неимуществени вреди - евентуално за намаляването му. Изложила е оплаквания за несъобразяване от окръжния съд на поведението на ищеца водещо до извод, че увреждането е причинено по изключителна негова вина и за неприлагане на разпоредбата на чл. 5, ал.1 ЗОДОВ с отхвърляне на всички искове; - за неправилна оценка от окръжния съд на събраните по делото доказателства и въз основа на това и за погрешен извод за претърпени от ищеца неимуществени вреди (болки и страдания, спадане на тегло), както и за неправилно приложение на разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и завишаване на размера на присъденото обезщетение (кратък бил периода на задържането под стража – само за 57 дни; МНО домашен арест не нанесла вреда на ищеца, тъй като той я търпял в дома си сред близки и роднини; кратък бил периода на наказателното производство); прокуратурата не следвало да отговаря за вредите от произнесената от съда осъдителна присъда; окръжният съд присъдил обезщетение при липса на причинно –следствена връзка между твърдяните от ищеца вреди и действията на прокуратурата. Настоявал е, че окръжният съд достигнал до погрешен извод за липсата на прекомерност на платеното в наказателното производство адвокатско възнаграждение (предвид липсата на фактическа и правна сложност на наказателното дело), както и присъдил обезщетенията за имуществени вреди от неполучено трудово възнаграждение и за загубите от предсрочната изискуемост на кредита при данни по делото, че тези вреди са във връзка само с действията на ищеца, довели до воденото срещу него наказателно производство.

Т. М. В., чрез адв. Й., е подал писмен отговор на въззивната жалба, с който е оспорил същата и по съображения за неоснователност на всяко от оплакванията е молил за отхвърлянето ѝ и за потвърждаване на решението в обжалваната му осъдителна част, както и за присъждане на сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение на адв. Й. по чл. 38 , ал.1 т. 3 от ЗА.

Решението на окръжния съд не е обжалвано в отхвърлителната му част.

Въззивната жалба е в срок, подадена е от страна с правен интерес от обжалване на съответните части от решението на първата инстанция като неизгодно за нея, редовна е и допустима.

Не е заявено искане за нови доказателства, а и не са налице предпоставки за събиране на такива служебно от съда, нито за извършване на други процесуални действия по подготовка на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

ПРОКУРОР К.: Поддържам подадената въззивна жалба. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

АДВ. Й.: Оспорваме въззивната жалба. Поддържаме подадения отговор. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Представям списък на разноски. Претендирам адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА списъка на разноските, представен от адвокат Д. Й..

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ПРОКУРОР К.: Уважаеми господин Председател, уважаеми апелативни съдии, Апелативна прокуратура - Варна поддържа въззивната жалба на Окръжна прокуратура – Варна, отнасяща се до присъдения размер на обезщетение за неимуществени вреди, тъй като същият действително е твърде завишен. Освен това, изразяваме становище за неправилност и по отношение на присъденото обезщетение за имуществени вреди. На първо място, решението на Окръжния съд е неправилно и незаконосъобразно в частта на размера от 20 000 лв., присъдено обезщетение за неимуществени вреди. Безспорно е било налице незаконно обвинение, по което производството е продължило година и 10 месеца, и Т. В. следва да бъде обезщетен, но не в определения от съда размер, и този, искан от ищеца.

В конкретния случай от страна на ищеца са заявени общи твърдения за настъпили вреди с неимуществен характер, които нито са конкретно определени, нито доказани по убедителен начин. Безспорно с воденото наказателно производство за В. са създадени неудобства, страхове, притеснения, които е преживял като неоснователно наказателно преследвано лице, но не се установяват такива, надхвърлящи ги или други, свързани с настъпили трайни и тежки психични или социални проблеми. Налице са неприятни душевни преживявания, свързани с неговото емоционално и

душевно равновесие. Нормално е да се приеме, че по време на цялото наказателно производство лицето, обвинено в извършване на престъпление, за което впоследствие е оправдано, изпитва неудобства, чувства се унижено, притеснено и несигурно. Накърнени са безспорно моралните и нравствени ценности у личността, както и социалното му общуване, но не и извън рамките на обичайното

На второ място, по отношение на имуществените вреди, претендирани от В. и уважени от съда в тяхната цялост, Апелативна прокуратура - Варна счита следното: решението е неправилно в частта, с която Прокуратурата е осъдена да заплати 11 021.46 лв. за неполучено трудово възнаграждение във връзка със служебно правоотношение, за периода на отстраняване, който е от 28.06.2019 г. до 22.02.2020 г. и това е така, защото ищецът е бил отстранен от работа по проведено дисциплинарно производство, възложено със заповед № 1983к/10.07.2019 г. на Директора на Гл. д. „П. б. и з. н.“ Именно, въз основа на тази заповед В. е бил временно отстранен от длъжност „п.“ В мотивите на заповедта, като причини за налагане на същата, е посочено осъществяването на 28.06.2019 г. задържане на ищеца и образувано ДП № 99/2019 г. по описа на Окръжен следствен отдел - Варна. Очевидно е, че отстраняването от длъжност не е по реда на чл. 69 НПК, а по инициатива на работодателя, поради което Прокуратурата не следва да носи отговорност за причинените вреди. Тук следва да се добави, че след възстановяване на работа ищецът има право да получи трудовото си възнаграждение от работодателя за времето, в което е бил отстранен.

На следващо място, относно присъденото обезщетение за адвокатско възнаграждение по наказателното дело, в размер на 4000 лв., съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и по-точно чл. 13, ал. 1, т. 3, възнагражденията по наказателни дела, за които се предвижда наказание до 10 г., какъвто е случаят, е 1 000 лв., като този текст на закона е редактиран в „ДВ“, бр. 45/2020 г. Налице е нова норма на чл. 14, ал. 2, съгласно която за защита по наказателно или административно дело с повече от 2 заседания, за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лв., но нормата е влязла в сила с „ДВ“, бр. 88/04.11.2022 г., т. е. в конкретния случай тази норма считам, че не е приложима и на ищеца следва да бъде заплатено обезщетение за адвокатско възнаграждение по наказателното дело, в общ размер на 3 000 лв. за всички инстанции.

На последно място, тъй като Прокуратурата не е отговорна за отстраняване на ищеца от длъжност, респективно за спиране на трудовото му възнаграждение, което е причина за предсрочната изискуемост на кредита и направените в тази връзка разходи, то считам, че и в тази част решението е неправилно, и следва да бъде отменено, а именно: за присъденото обезщетение в размер на 335.48 лв. – лихва и 409.31 лв. -присъдени разноси в полза на вискателите.

На основание чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, адвокатският хонорар, който се следва за воденото гражданско дело, с цена на иска 60 000 лв., е 5 450 лв., което се получава от сумата от 2 650 лв. плюс 8% за горницата над 25 000 лв. При уважен иск съответно от 20 000 лв., което представлява 1/3 от цената на иска се дължи обезщетение в размер на 1 816 лв. - адвокатско възнаграждение за воденото гражданско дело, която сума се получава от разделянето на 3 на сумата от 5 450 лв. Имайки предвид изложените от мен доводи, моля в този смисъл да бъде и Вашето решение.

АДВ. Й.: Уважаеми господин Председател, уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбата и потвърдите първоинстанционния съдебен акт. В отговора подробно съм изложил аргументи и дават отговор на изложеното от страна на Прокуратурата в днешно съдебно заседание. Считам, че Варненски окръжен съд, за да присъди оспорваните имуществени вреди е намерил опора в съдебно-икономическата експертиза и съдебно-счетоводната експертиза, които не са оспорени от страните пред първа инстанция. Оттам насетне считам, че на доверителя ми се дължат всички присъдени суми, както за пропуснати ползи от това, че не е могъл да упражнява своята професия за посочения период, така и таксите, които е било необходимо да плати на частния съдебен изпълнител за това, че кредитът му е станал предсрочно изискуем, вследствие на задържането му под стража, и изтърпяването на двете най- тежки мерки, близо 2 месеца задържане под стража и домашен арест близо половин година. В този смисъл, считам, че решението е правилно, мотивирано и законосъобразно по отношение на присъдените имуществени вреди.

Не споделям позицията на Прокуратурата по повод адвокатския хонорар на колегата ми, в размер на 4 000 лв., който касае пълно процесуално представителство и защита, както на досъдебната, така и на трите инстанции от съдебната фаза на наказателния процес.

По отношение на присъденото обезщетение за неимуществени вреди се събраха достатъчно доказателства, които по безсъмнен начин установиха твърдените в исковата молба неимуществени вреди, понесени от страна на доверителя ми. Той, както казах, е търпял двете най-тежки мерки за неотклонение - в продължение на близо 2 месеца задържане по стража в следствения арест, както и 6 месеца домашен арест, отстранен е от работа. Посредством свидетелските показания се установиха по категоричен начин всички претендирани неимуществени вреди. Присъденият размер считаме за справедлив, на основание чл. 52 ЗЗД. В този смисъл, моля да постановите съдебния акт.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и правна

страна, и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:57 часа.

Председател: _____

Секретар: _____